

Herečka Blanka Bohdanová bere diváky svých obrazů na procházku do svého světa

25. 09. 2014 15:36

Podzimní výstavní sezónu v lomnickém muzeu zahájila na začátku týdne přehlídka výtvarných prací známé pražské filmové a divadelní herečky Blanky Bohdanové, která se vernisáže osobně zúčastnila.

Úvodní slova a moderace akce se ujal starosta města a krajský radní Vladimír Mastník.

„V Lomnickém muzeu, když vzpomenu na četné výstavy významných umělců, tak se mi vybaví jejich vernisáže. Zahajovali je ve velké míře přátelé těchto malířů – známí herci. Ale dnes zde naopak vystavuje významná česká herečka, a místo aby ji naopak zahájil známý malíř, tak ji budu zahajovat já – pouhý starosta, i když si myslím, že jsem se také mohl stát významným malířem – kreativita a nápady my jsou vrozené. Talent se však jaksí u mne nedostavil.

Paní Blanku Bohdanovou já osobně vnímám jako skvělou herečku již od mládí. To, že je i výbornou a uznávanou malířkou, vím několik let, ale s její tvorbou se mohu blíže seznámit až nyní – v lomnickém muzeu.

Ve zkratce uvedu několik vět z jejího profesního života. Od dětství byla vedena k divadlu, toužila po výtvarném studiu, ale po válce vystudovala Janáčkovu akademii múzických umění v Brně. Poté angažmá v Pardubicích, v Městských divadlech Pražských, v divadle EF Buriana a od r. 1966 byla po celých 44 let členkou souboru Národního divadla. Od prvních filmových rolí od r. 1958 to byl Občan Brych, poté Velká samota, Romeo, Julie a tma účinkovala v desítkách filmu, nepočítaně v televizních inscenacích, významná je činnost paní Bohdanové v dabingu. V šedesátých letech patřila k výrazným typům charakterních hereček.

Občas si na paní Bohdanovou vzpomenu doma. Ona má nádherný úsměv, který někdy vyjadřuje lehkou ironii, a mně se občas stane, že když jdu do práce, zavřu za sebou dveře bytu a najednou si vzpomenu, že jsem zapomněl buď klíče, mobil, nějaký materiály. Zazvoním, manželka mi otevře a podává mi ty zapomenuté věci, nic neříká, jen se usmívá, a z toho úsměvu vyčtu vše, co si myslí, i tu ironii. Ten všerūkající úsměv mi evokuje paní Bohdanovou. Stává se mi to čím dál častěji – takže na Vás paní Bohdanová vzpomínám dost často.

Co paní Blanku Bohdanovou přivedlo k malování? K tomu paní Bohdanová kdesi řekla:

„Vždy jsem tíhla k výtvarnému umění, ale za války nebyla možnost je vystudovat. Herectví bylo logickou volbou, protože jsem už od pěti let hrála v profesionálním divadle. Víc malovat jsem zase začala po roce 1969, kdy jsem kvůli režimu neměla jako herečka práci.“

V r. 1968 paní Bohdanová vystupovala aktivně proti ruské okupaci a navíc absolvovala v r 1969 studijní pobyt ve Velké Británii, což mělo za následek výrazné omezení její divadelní a filmové dráhy. Upnula se k malování, které se jí stalo druhou profesí. Naplno se věnuje výtvarnému umění, především olejomalbě a grafice.

Její obrazy mají úžasnou atmosféru. Je vidět, že malířka se inspiruje barvami přírody. Ve své tvorbě nám předkládá své zážitky, prožitky – bere nás na procházku do svého světa. A jak napsal jeden kritik: Věřte, že vás tento barvami zaplněný její svět pohltí, že se Vám z něj nebude chtít,“ řekl Vladimír Mastník.

V doprovodném programu zahrála na kytaru a zazpívala Lucie Vilimovská. **Výstava potrvá do 26. října.**

Blanka Bohdanová se narodila 4. března 1930 v Plzni. Od roku hrála v Národním divadle, ve kterém byla v angažmá čtyřicet čtyři let. Dnes hraje v Činoherním klubu v inscenaci F. Mitterera Moje strašidlo v partnerství se Stanislavem Zindulkou a v Divadle Viola v Coburnově hře The Gin Game s Josefem Somrem. Za roli Fonsie v této hře získala cenu Thálie.

Blanka Bohdanová je i spisovatelkou. Vydala knížku Josífek z otcovy literární pozůstalosti, svou knihu Život jako v pavučince a poslední rekapitulaci jak osobního, tak společenského poznání od předválečného období až do současnosti – Život jako takový.

Od poloviny sedmdesátých let se věnuje olejomalbě a grafice. Vystavuje v Praze i po celé republice, zúčastnila se i zahraničních přehlídek ve Španělsku, Řecku, Holandsku, Německu, Brazílii, Itálii, Japonsku a Polsku.